

An de Weess versprouch nët manner:
Waart, ech man de Bauer frou
Well ech brénge sénge Kanner
84 Kiirmeskuch a Freed derzou.

D'Patte loosse d'Beem mer kucken
Soten all: mer dun eist Bescht.
Looss äis nach e wéineg brucken
88 Stäipe muss en all eis Äscht.

D'Rief se huet mer och eng Seechen
Niechterowend scho verzielt
Vun dem allerbeschte Greechen,
92 Deen se fir dech auserwielt.

Looss e wéineg nach gewäerden
Bauer o da gët et Freed
Kuck mat wäisse Wolkenhäerden
96 Fiirt jo d'Sonn nu schuns op d'Weed.

An den Himmel kuckt sou frëndlech
Grad as wann e schwätze géif:
As der Eppes, so em 't mëndlech,
100 Well ech weess du bas em léif.

Wëlls de Blumen, Bléie, Blieder
Fruucht an Uebs a(n) d'Gras och grouss
So et! O dat *schéinste* Wieder
104 Huet e jo fir dech am Schouss.
103 *schéinste* verbessert an *beste*

Jaa, du wäers och nët vergiessen
Fir déng Fra de Määsch a Fimmel
An de renge feine Fliessen
108 Soll hir bléien wi *d* en Himmel.
108 *d* duerchstrach

An ech mengen och nach halwer
Häss de gären nach alt wuel
Schéi jong Fillen, lëschtég Kalwer
112 An och Lämmercher eng Zuel.

Haltla hee! nu looss dat wuessen
Well zum leschten häss de gär,
Datt der kalwe sollen d'Uessen,
116 Datt de Bauer géif en Här.

Guer ze räich as nët vum Beschten
D'Kiirmes mécht eis all gelott.
An de Räichen huet zum leschten
120 Nëmme Geld a guer kee Gott.

III

Zënter datt den alen Uedem
D'Paredäis der huet verluer,
Hal dech fest dach um Äerdbuedem
124 An um Kolter an um Schuer!

Schlecht vun Uebs a grouss Bëscher
Hun zum éischten d'Lett gelieft
Hei als Jeër, *do* als Fëscher
128 Hallef wëll dohier geschwieft.
127 *iwwer Hei steet Sin; iwwer do steet an*

An eng Hiel, en Daach vu Reiser,
Hott gebaut a muer vergiess,
Waren deemol nach hir Haiser,
132 Wou se plakeg hu gesiess.

An nun, heescht et, hätt op Äerden
Gott en Engel hier geschéckt,
Deen den *H* aarmen Mënschenhäerden
136 Weessen-*Éigen* hätt gepléckt;
135 *H* duerchstrach
136 *Eigen* verbessert an *Eien*

Deen och hätt se *do* geléiert
Wi een d'Käercher reng zerdréckt,
Wi een d'Miel an d'Waasser réiert
140 An am Feier d'Brout sech béckt.
137 *do* an *du* verbessert

Wien huet d'Äerd nu d'éischt gegruewen
Op den ale Wues geruet?
Deen als Bauer as ze luewen
144 Deen de Som mam Feld bestuet.

Dem Gescheiten nu séng Jongen
Gin nach weider, léiren zou.
An de Stéier gët gezwongen,
148 *Dun* en zitt den éischte Plou.
145 *dem Gescheiten* iwwer eppes Aneshtes drageschriwwen
148 *Dun* ersat duerch *An*

Drop erfannen s'och eng Millen,
Déi se dréie mat der Hand;
An se ackren an se zillen,
152 An se liewe mat Verstand.

D'Nout deet sichen, an se fannen
Ëmmer schéiner man se d'Liewen
D'Fralett léiren d'Woll nu spannen
156 An zu Duch de Fuedem wiewen.

Vill schéi Saache lougen déiweg
De Gescheite bruecht se duer:
Bauer sief am Fach du préiweg
160 Notzt hett nët, *d'*notzt *et* muer
160 *d'* bäigesat; *et* duerchgestrach, *dach* driwwergeschriwwen
an duerchgestrach, drënnerggeschriwwen *allt*

D'nei Erfëndonk muss de préiwen
Séimaschin Hobitzplou.
Wou et geet, *do* wäers d' *et* léiwen:
164 Wuel, et geet nët ëmmerzou.